

[Ove Hansen.]

der, at vi ikke har noget imod, at folk, der ønsker at erhverve den lejlighed, de har lejet, skal kunne erhverve den, men vi er modstandere af, at de udnyttes. Derfor anser jeg dette lovforslag her for meget værdifuldt. Princippet i lovforslaget er nemlig, at man nok skal have adgang til at købe sig en lejlighed, men det skal være i det nye byggeri. Vi har som sagt eksempler på, hvordan købere af lejligheder i ældre byggeri er blevet udnyttet. Vi har eksempler på, at man for en enkelt lejlighed har måttet give mere, end hele ejendommen i sin tid har kostet at opføre. Det kan efter min mening ikke tolereres fra folketingets side, og derfor anser jeg denne bestemmelse i den nye lovgivning for særdeles værdifuld.

Dernæst vil jeg gerne sige om den 5 års klausul, som findes i lovforslaget, at man under udvalgsarbejdet har været interesseret i, at den kun kom til at gælde i de områder, hvor man havde huslejeregulering. Jeg tror, det er nødvendigt at indføre denne bestemmelse i alle områder af vort land, for hver gang en lejlighed købes, foretager man et indgreb i og en reduktion af antallet af udlejningslejligheder.

Må jeg sige i forbindelse med det næste lovforslag om genudlejningsforhøjelsen på 25 pct., som nu bringes til ophør, at vi fra socialdemokratiets side var meget betænkelige ved denne bestemmelse. Vi fandt det helt meningsløst, at lejere, der lejede en lejlighed i et ældre byggeri, kunne blive udsat for en 25 pct.s forhøjelse, ikke af den aktuelle leje, men på grundlag af 1974-niveaue. Nu tilbagekalder man altså denne bestemmelse, og det anser vi for at være meget værdifuldt. Derfor vil jeg meget anbefale, at man stemmer for såvel lovforslaget om ejerlejligheder som forslaget om ophør af de 25 pct.s genudlejningsforhøjelser.

Hastrup: Vi står nu over for den første af en række endelige afstemninger om boliglove, som regeringen agter at gennemføre med den spinkleste majoritet, det parlamentariske system på nogen måde kan tillade.

Dette er, forekommer det mig, i sig selv en overordentlig ubehagelig og betænkelig situation for vort folkestyre. Den er så meget mere beklagelig, som den indtræffer på et lovgivningsområde, hvor et bredt politisk

samarbejde er mere påkrævet end på mange andre af de områder, vi beskæftiger os med. Boligområdet er præget af store interesse modsætninger, alt efter hvordan den enkelte boligsituation er. Boligproblemet kan kun løses gennem formidling og forhandling med det formål at slå bro over disse modsætninger, så vi kan nå frem til mere normale, friere og dermed også socialt set mere retfærdige forhold på vort boligmarked.

Det er derfor også nødvendigt at træffe beslutninger, som ikke kan være populære i alle kredse. Nu fjerner man to bestemmelser: den, der ligger i det lovforslag, der nu er til tredje behandling, og den, der ligger i det lovforslag, der kommer til tredje behandling dernæst — to bestemmelser, der begge havde til formål at yde et bidrag til en normalisering af forholdene på boligmarkedet. Det skal erkendes, at disse bidrag ikke var tilstrækkelig store, men de var skridt på vejen frem til boligproblemets løsning. Vi betragter en vedtagelse af det, der her er foreslået, som et tilbageskridt over for den opgave at løse det vanskelige boligproblem.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale tinget at stemme ikke blot mod dette lovforslag, men også mod det, som derefter kommer til behandling.

Guldberg: Jeg skal ikke på dette tidspunkt gå ind i nogen drøftelse af indholdet af de to lovforslag, det har vi jo haft lejlighed til at drøfte flere gange. Men jeg mener, det er rigtigt forud for den afstemning, som skal finde sted om et øjeblik, at gøre nogle enkelte rent politiske bemærkninger.

Det må vel siges at være sådan, at der har været et bredt flertal her i folketinget bag det forsøg, som blev gjort i 1966 på at sætte en vis bevægelse i løsningen af boligproblemerne. Vi vidste alle dengang, at dette ikke kunne blive det endelige, og vi havde alle haft forskellige synspunkter, som havde måttet bøje sig. Men det fælles var dog, at man i større eller mindre grad, måske lidt vigende, efterhånden som årene gik, i de fire partier havde den opfattelse, at man havde et fælles ansvar for den boligpolitiske udvikling gennem de aftaler, man dengang havde truffet.

Det, der nu kommer til at ske ved den afstemning, der skal finde sted om et øjeblik, er den formelle markering af, at de